

جهاد آزادیبخش

مردم مسلمان کشمیر

یکماه پیش ، پس از ۱۸ سال انتظار ، سرانجام شورای انقلابی کشمیر ؛ از طرف جبهه آزادیبخش ملی ، طی اعلامیه‌ای بدنیسا اعلام کرد که : «جهاد آزادیبخش ملت کشمیر آغاز گردیده و مردم مسلمان کشمیر خود را از یوغ بندگی آرتش «بت پرستان» نجات خواهند داد .

بدنبال صدور اعلامیه و پخش آن از «صدای کشمیر» جنگ‌های پارتیزانی در سراسر کشمیر اشغال شده شعله‌ور گردید ، و سخنگوی هند رسماً اعلام داشت که : «هزاران جنگجوی مسلح در صدد برآمده‌اند که جنگی چریکی ، شبیه جنگ الجزائر و ویتنام را در منطقه کشمیر راه بیا نندازند» .

آری در ۹ اوت ، بخاطر بدست آوردن استقلال و برای بزرگداشت خاطره دوازدهمین سال توقیف وزندانی کردن شیخ محمد عبدالله نخست وزیر قانونی و مسلمان کشمیر ، روز طغیان و قیام اعلام شد و هزاران پارتیزان مسلمان ، برای پاسخگویی به ندای جبهه آزادیبخش ملی که از «صدای کشمیر» پخش میشد و آنان را به مسلح شدن و نبرد علیه «امپریالیسم هند» میخواند (۱) در کوهستانها و جنگلهاموضع گرفتند تا از سرزمین اسلامی خود شرافتمندانه دفاع کنند و نیروهای اشغالگر را بیرون بریزند .

برای درك علت این قیام مقدس : باید تاریخ ۱۸ سال پیش را ورق بز نیم ...

در آن تاریخ ، شورای امنیت ، طی قطعنامه‌ای وعده داد که پس از آرامش اوضاع ؛ مردم کشمیر بار فراندومی آزاد ؛ سرنوشت خود را تعیین خواهند کرد ، ولی چند سال نگذشت که با وجود اعتراض سازمان ملل ، هند آن قسمت از کشمیر را که اشغال کرده بود ؛ علناً و عملاً جزء خاک خود نموده و اعلام داشت که مذاکره در باره مسئله کشمیر را باید خاتمه یافته تلقی نمود !! .

در این ۱۸ سال شورای امنیت ۱۲۵ بار تشکیل جلسه داد و ۵ مرتبه با تصویب قطعنامهها ، برگزاری رفتارندوم را بعنوان راه حل قطعی کشمیر اعلام نمود ولی دولت هند ، در هر پنج مرتبه ، با آن مخالفت کرد و سازمان ملل هم عملاً بوعده خود وفا ننمود .

ملت مسلمان کشمیر ۱۸ سال تمام باین امید در انتظار و اضطراب بسر برد که بخاطر انسانیت و حقوق بشر و اصول قوانین بین المللی و اصل مقرر در قانون تقسیم شبه قاره هند بدو کشور ، حق طبیعی وی در تعیین سرنوشت خود ، برسمیت شناخته شود . اما صلح - جوئی و بردباری در جهانی که هنوز زور گوئی در آن حکمفرماست فایده ای جز ادامه فشار و اختناق نداشت . . .

در شرائطی این چنین ، برای ملتی چون مردم مسلمان کشمیر ، چه راهی جز بدست گرفتن اسلحه و جهاد آزادیبخش علیه نیروهای اشغالگر (که با ماسک صلح جوئی و غیر متعهد بودن ؛ به سلطه خود ادامه میدادند) میتوانست وجود داشته باشد ؟ .

بالاخره مردم مسلمان کشمیر در صفوف بهم پیوسته «جهاهدین» علیه نیروهای اشغالگر به نبرد سختی برخاستند . و هند که در قبال یک قیام ملی ؛ نمیتوانست جز تخلیه خاک کشمیر راهی را پیش بگیرد ، تصمیم گرفت که برای سرکوب کردن مردم مسلمان ، چهره روشن و درخشان قیام جبهه آزادیبخش ملی کشمیر را تاریک جلوه دهد و راهی برای تجاوزات بعدی خود باز کند و از همینجا بود که از نخستین روز قیام مردم کشمیر ، آنرا به تحریک و دخالت پاکستان نسبت داد و بهمین بهانه هم ناخوآنمردانه و بطور ناگهانی از چهار جبهه ، به پاکستان حمله ور گردید و هنوز هم علیرغم اعتراض جهانی بر این اقدام ، به تجاوزات زمینی ، هوایی ؛ و دریائی خود علیه مردم پاکستان ادامه میدهد .

* * *

اصولاً هند پس از آنکه در ماجرای اختلاف خود با چین بر سر «لاداخ» در سال ۱۹۶۲ دست با سلحه برد و با چین بچنگ پرداخت و شکست خورد ، بخاطر اسلحه و کمک نظامی ، نقطه عطفی

در سیاست خود پدید آورد و گرایشی بسوی غرب نمود که او را از اردوگاه کشورهای آسیائی و آفریقائی غیر متعهد دور ساخت .

شکست هند در جنگ با چین در سال ۱۹۶۲ م ، عهده حقارتی در رهبران دهلی نو بوجود آورد که خواستند آنرا با گرفتن کمکهای نظامی بر طرف سازند و اگر زورشان به چین نرسید پاکستان را لااقل بکوبند !

و درهما نوقت که سیل اسلحه بسوی هند سرازیر شد ، پاکستان اعلام داشت که این اسلحهها بر ضد پاکستان بکار خواهد رفت ، ولی در آن روز کسی به حرفهای منطقی پاکستان گوش نداد ، تا امروز که خود وزارت خارجه آمریکا رسماً اعلام کرد که : «هند در این جنگها از سلاحهای آمریکائی و انگلیسی استفاده میکند» .

هند ، بصورت ظاهر کشمیر را بخاطر موقعیت استراتژیکی آن ؛ میخواست در دست خود نگاهدارد و از مدتها پیش نیروهای خود را در کشمیر تقویت مینمود ؛ ولی پاکستان به نقشه تهاجمی هندی پی برده بود و از همینجا بود که چند ماه قبل ، گروهی از بزرگان و دانشمندان پاکستان در **دانشگاه لاهور** اجتماع کرده و با راهنمایی افرادی نظیر احمد ندیم ، سید محمد عبدالله ، امتیاز علی تاج ، اعلامیه ای خطاب ب مردم جهان ؛ با لخصوص بشر دوستانی نظیر ژان پل ساتر ، برتراند راسل و رؤسای هیئت های نمایندگی کنفرانس آسیا و آفریقا ، صادر کردند که در آن چنین آمده بود :

«هندده لشکر مجهز را در مرز کشمیر متمرکز ساخته که بسلاح آمریکائی و انگلیسی مسلحند . بعلاوه آمریکا بکمک اوگان خویش که در اقیانوس هند مستقرند ؛ به هند اطمینان داده است که اگر هند به پاکستان حمله کند و چین کمونیست بکمک آن کشور بیاید ، هند را زیر سایه چتر اتمی خود خواهد گرفت . . . و ادامه چنین وضعی بدون شك به برخوردی در شبه قاره هند منجر خواهد شد» (۱)

و سرانجام برای بار دیگر هند ماهیت تجاوزکارانه خود را با حمله به پاکستان بدنیانشان داد . هند در سالهای پیش نیز ؛ در زیر ماسک صلح دوستی و غیر متعهد بودن ، به حیدرآباد که ششصد سال تمام ، مستقل بود و حکومت آن در دست مسلمانان قرار داشت ، لشکر کشی نمود و آنجا را اشغال کرد و سید **کاظم رضوی** ، فرمانده قوای ملی حیدرآباد را بجرم دفاع از آزادی میهن ، زندانی ساخت که تا امروز هم کوچکترین اطلاعی از سر نوشت وی در دست نیست .

هندروی همین خصلت توسعه طلبی ؛ **شیخ محمد عبدالله** را که عضو حزب کنگره بود و

شخصیت بارزی در بین مسلمانان داشت و خواستار دولت اسلامی خلق در کشمیر بود ، ۱۴ سال است که در زندان نگهداشته است و اخیراً بمدت چندماه وی را آزاد ساخت ، ولی هنگام برگشت از سفر حج ؛ او را در فرودگاه دهلی نودستگیر و از نو ؛ روانه زندان نمود .
علاوه بر اینها ، مردم مسلمان هند که بالغ بر پنجاه میلیون نفرند بخاطر تعصب های خرافی و ناروا ، هرچندی یکبار قتل عام میشوند و این بخوبی میتواند چهره واقعی رهبران رژیم دهلی نورانشان دهد .

هم اکنون مسلمانان مقیم ایالات گوناگون هند در بیم و هراسند ؛ زیرا پس از شروع جهاد مردم کشمیر ، در ایالات بمبئی ، در شهرهای پونا و سارتا ، فقط در روزهای نخستین ، ۱۲ مسجد با آتش کشیده شد و تیراندازی بسوی مسلمانان و غارت مغازه های شان شروع گردید و معلوم نیست که دامنه آن بکجا خواهد کشید .

گشتار و اخراج دسته جمعی مردم مسلمان هند ، ادامه اشغال کشمیر ، و تجاوز نا جوانمردانه اخیر دولت هند ؛ علیه مردم مسلمان پاکستان ، داغ ننگی است که بر چهره تاریخ هند تا ابد باقی خواهد ماند !

سیاست استعماری دهلی نو و باندا فراطیون حزب کنگره ، حتی دوستان سابق هند از جمله اندونزی را به تقبیح و روش جنگ طلبانه و میلیتاریستی هند واداشت ؛ زیرا اندونزی ، یاهر کشور دیگری که هند را بخاطر امضای اصول کنفرانس باندونگ و اعلام پایان یافتن دوران استعمار در آسیا و آفریقا ، دوست می داشت ، نمیتوانست دیپلماسی استعماری هند را تقبیح نکند .

* * *

ما با اینکه به ملت هند احترام میگذاریم ، ولی در شرایط کنونی که حقوق ملت دیگری پایمال می شود ، مانند هر انسان صاحب دوست و آزادیخواه دیگری ؛ نمیتوانیم نظر صریح خود را آشکار نکنیم .

ما بنام ملت مسلمان ایران ضمن ابراز همدردی با مردم مسلمان پاکستان ، تجاوزات نا جوانمردانه و ضد انسانی دولت هند و گروه جنگ طلبان دهلی نوراً بشدت تقبیح کرده و خواستار آتش بس فوری و اجرای قطعنامه شورای امنیت ؛ یعنی «مرآه عمومی» در کشمیر هستیم .

بخواست خدا در شماره آینده بطور اجمال ، بوضع تاریخچه پرماجرایی کشمیر نظری میافکنیم ، تا چگونه اشغال کشمیر توسط نیروهای هند و علت قیام مقدس مردم مسلمان آنسامان بخوبی ؛ و از نظر تاریخی ؛ روشن گردد .